

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-19/22-9

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Marine Kosović Marković, predsjednice vijeća, mr.sc. Inge Vezmar Barlek i Eveline Čolović Tomić, članica vijeća, te sudske savjetnice Ivane Jasprica Konjuh, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Hrvatske banke za obnovu i razvitak, Z., kojeg zastupa opunomoćenica B. B., protiv rješenja tuženika Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, Z., klasa: UP/II-008-07/20-01/1080, urbroj: 401-01/03-21-3 od 21. prosinca 2021., uz sudjelovanje zainteresirane osobe trgovačkog društva M. b. d.o.o., Z., radi prava na pristup informacijama, na sjednici vijeća održanoj 14. travnja 2022.

p r e s u d i o j e

Odbija se tužbeni zahtjev za poništavanje rješenja Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, klasa: UP/II-008-07/20-01/1080, urbroj: 401-01/03-21-3 od 21. prosinca 2021.

Obrazloženje

1. Točkom 1. izreke osporenog rješenja tuženika, klasa: UP/II-008-07/20-01/1080, urbroj: 401-01/03-21-3 od 21. prosinca 2021. poništena je točka 1. rješenja Hrvatske banke za obnovu i razvitak, broj: 13/20 od 14. kolovoza 2020. u dijelu kojim je odbijen zahtjev za pristup informacijama trgovačkog društva M. b. d.o.o., koji se odnosi na dnevni red i pisani zapisnik 134. sjednice Nadzornog odbora HBOR-a od 15. travnja 2014. vezano uz točke ulaganja u projekt M. M. društva M. b. d.o.o. Točkom 2. odobrava se zainteresiranoj osobi pravo na pristup preslici dnevnog reda i preslici pisanog zapisnika 134. sjednice Nadzornog odbora HBOR-a vezano uz točke ulaganja u projekt M. M. društva M. b. d.o.o. Točkom 3. izreke naloženo je tužitelju da postupi sukladno točki 2. izreke u roku od 8 dana od dana pravomoćnosti rješenja. Točkom 4. odbijena je žalba zainteresirane osobe u preostalom dijelu kao neosnovana.
2. Tužitelj u tužbi navodi da pobija točke 1., 2. i 3. izreke rješenja tuženika te u bitnom ističe da zainteresirana osoba vodi parnični postupak pred Trgovačkim sudom u Zagrebu, poslovni broj: P-1983/16 protiv tužitelja i trgovačkog društva K. d.d. To ističe iz razloga jer je podnositelju zahtjeva u predmetnom sudskom postupku, a sukladno odredbama Zakona o parničnom postupku, već dostavljena brojna zatražena

dokumentacija. Upućuje na odredbu članka 1. stavak 3. Zakona o pravu na pristup informacijama ("Narodne novine", broj: 25/13. i 85/15., dalje: ZPPI) kao i na odredbu članka 6. te 15. stavak 3. točka 1. istog Zakona, koje odredbe citira. Navodi da su tražene informacija poslovna/bankovna tajna, a iz spisa predmeta je vidljivo da nije došlo do raspolaganja javnim sredstvima pa treća osoba ne može ostvariti uvid u informacije koje podnositelj zahtjeva traži. Smatra da se ovdje ne radi o javnom interesu, već o privatnom interesu podnositelja zahtjeva, budući da isti vodi sudski spor protiv tužitelja i društva K. d.d. U nastavku upućuje na odredbe Zakona o Hrvatskoj banci za obnovu i razvitak, Zakona o kreditnim institucijama za koje smatra da su *lex specialis* u odnosu na ZPPI te Zakona o financijskom osiguranju, Zakona o transparentnosti tokova javnih sredstava, Zakona o zaštiti tajnosti podataka i Pravilnika o zaštiti poslovne i bankovne tajne u HBOR-u. Ističe da s trgovačkim društvom M. b. d.o.o. nikada nije sklopljen ugovor o kreditu pa samim time nije bilo raspolaganja javnim sredstvima. Smatra da se odredba članka 16. stavka 3. ZPPI-a ne može primijeniti. Ističe da je zaštita osobnih podataka zajamčena Ustavom Republike Hrvatske, a prema članku 37. stavak 1. Ustava zaštita osobnih podataka u Republici Hrvatskoj je ustavna kategorija. Upućuje na Uredbu (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i slobodnom kretanju takvih podataka te stavljanju izvan snage Direktive 95/46/EZ (Opća uredba o zaštiti osobnih podataka), odnosno odredbu članka 6. iste. Smatra da tuženik nije pravilno primijenio odredbu članka 1. stavka 3., članka 15. stavka 3. točke 1., članka 15. stavka 2. točke 2. i 4. ZPPI-a, kao i da nije pravilno primijenio Zakon o HBOR-u, a niti je obrazložio neprimjenu naprijed navedene Uredbe. Uspoređuje svoje poslovanje s poslovanjem Europske investicijske banke koja, kao tijelo Europske unije i financijska institucija, poštuje načela i standarde financijskog poslovanja i ne čini dostupnim ugovorne podatke vezane uz bankovno poslovanje, odnosno ne otkriva podatke koji su bankovna tajna. Predlaže Sudu da preispita svoj stav u odnosu na tumačenje pojma "javnih sredstava" i primjenu članka 16. stavka 3. ZPPI-a. Također predlaže prekid ovog postupka i upućivanje prethodnog pitanja Sudu EU u svezi s tumačenjem je li odredba članka 16. stavka 3. ZPPI-a u skladu s pravom EU. Smatra odluku tuženika nezakonitom i predlaže da se ista poništi, a podredno predmet vrati tuženiku na ponovni postupak.

3. Tuženik u odgovoru na tužbu navodi da je u odnosu na traženje točke dnevnog reda utvrđeno da za navedene informacije prevladava javni interes iz razloga što u odnosu na dnevne redove postoji obveza informiranja propisana odredbom članka 12. ZPPI-a. U odnosu na potpis predsjednika Nadzornog odbora HBOR-a, kao i u odnosu na imena i prezimena osoba nazočnih na sjednici Nadzornog odbora sadržanih u zapisniku sa sjednice Nadzornog odbora, ističe se da podaci o imenima i prezimenima zaposlenika tijela javne vlasti, odnosno državnih dužnosnika, kao i potpis državnog dužnosnika, ne predstavljaju zaštićene osobne podatke. U odnosu na tražene točke zapisnika, radi se o informacijama od javnog značaja, odnosno o informacijama o raspolaganju javnim sredstvima, sukladno članku 16. stavku 3. ZPPI-a. Iz spisa proizlazi da tužitelj nije s podnositeljem zahtjeva sklopio ugovor o kreditu, međutim na toj sjednici je Nadzorni odbor donio odluku o postupanju tužitelja vezano za projekt M. M. trgovačkog društva M. b. d.o.o. Osim toga, tuženik nije utvrdio da bi se omogućavanjem pristupa traženim informacijama onemogućilo učinkovito, neovisno i nepristrano vođenje sudskog postupka koji je pokrenut od strane podnositelja zahtjeva protiv tužitelja. U odnosu na primjenu Zakona o Hrvatskoj banci za obnovu i razvitak

te Zakona o kreditnim institucijama, upućuje na odluku Vrhovnog suda Republike Hrvatske, poslovni broj: U-zpz 6/16 od 17. listopada 2018., gdje je jasno zauzeto shvaćanje da se Zakon o Hrvatskoj banci za obnovu i razvitak, odnosno Zakon o kreditnim institucijama, ne može uzimati kao *lex specialis* u odnosu na ZPPI. Ne postoji nikakva sumnja da tužitelj raspolaže javnim sredstvima jer isti raspolaže proračunskim sredstvima koja su nedvojbeno javna sredstva. Zakonom o transparentnosti tokova javnih sredstava, koji tužitelj spominje kao primjer, uređuje se transparentnost financijskih odnosa između tijela javne vlasti u Republici Hrvatskoj i javnih poduzetnika, odnosno poduzetnika s posebnim ovlastima. Stoga odredba iz tog Zakona o mogućnosti zaštite javnih podataka ni na koji način ne može utjecati na tumačenje odredbe članka 16. stavka 3. ZPPI-a. U odnosu na Uredbu (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Direktive 95/46/EZ (Opća uredba o zaštiti podataka), naglašava se kako je pogrešan navod tužitelja da ne postoji osnova za zakonitost obrade iz članka 6. navedene Uredbe. Upućuje na odredbe te Uredbe te navodi da se zakonitost obrade u ovom slučaju izvodi iz odredbi ZPPI-a koji razrađuje odredbu članka 38. stavka 4. Ustava Republike Hrvatske, kojom se jamči pravo na pristup informacijama u posjedu tijela javne vlasti, u određenim slučajevima uvažavajući provedbu testa razmjernosti i javnog interesa, odnosno u određenim slučajevima primjenjujući odredbu članka 16. stavka 3. navedenog Zakona osiguravajući automatsku dostupnost zatražene informacije i bez provedbe navedenog testa. Tužiteljevo navođenje propisa koji se odnose na Europsku investicijsku banku i posljedično Ugovor o Europskoj uniji i Ugovor o funkcioniranju Europske unije je nepotrebno jer je ZPPI propis čije je donošenje u nadležnosti država članica te se njima razrađuje ustavno pravo građana. U odnosu na prekid ovog postupka radi rješavanja prethodnog pitanja pred Sudom Europske unije, smatra da se ne radi o prethodnom pitanju u smislu odredbe članka 55. Zakona o općem upravnom postupku jer taj prijedor niti ne može biti predmet prethodnog pitanja u skladu s člankom 267. Ugovora o funkcioniranju EU. Tužitelj traži tumačenje usklađenosti odredbe nacionalnog zakonodavstva koje je u isključivoj ingerenciji država članica. Konačno, ukazuje na rješenje Suda EU u predmetu C-90/18 od 6. rujna 2018. u kojem je utvrđena očita nedopuštenost zahtjeva za prethodnu odluku koji je Sudu EU uputio Visoki upravni sud Republike Hrvatske na prijedlog tužitelja. Također upućuje i na odluku Vrhovnog suda Republike Hrvatske, broj: U-zpz 6/2016 od 17. listopada 2018., kojom je taj sud odbio zahtjev za izvanredno preispitivanje zakonitosti pravomoćne presude Visokog upravnog suda Republike Hrvatske, poslovni broj: UsII-101/15 od 2. rujna 2015. te prihvatio stajalište da tužitelj raspolaže javnim sredstvima. Predlaže tužbeni zahtjev odbiti.

4. Zainteresirana osoba u ovom sporu, trgovačko društvo M. b. d.o.o. nije dostavila odgovor na tužbu.

5. Tužitelj se u očitovanju na odgovor na tužbu tuženika u bitnom poziva na navode tužbe, ponovno naglašava da HBOR ne raspolaže javnim sredstvima u smislu članka 16. stavka 3. ZPPI-a te ističe da budući tužitelj nije s podnositeljem zahtjeva sklopio ugovor o kreditu da se donošenje odluke na sjednici Nadzornog odbora HBOR-a ne može smatrati raspolaganjem javnim sredstvima.

6. Tužbeni zahtjev nije osnovan.

7. Prvenstveno treba reći da Sud nije našao osnove za prekid upravnog spora i upućivanje prethodnog pitanja Sudu EU jer je u bitno istovrsnim činjeničnim i pravnim

okolnostima, u predmetu, poslovni broj: UsII-286/17 podnio zahtjev za prethodnu odluku, odnosno tumačenje članka 15. stavka 3. podstavka 2. UFEU-a i članka 4. stavka 1. Uredbe broj 1049/2001, a Sud EU je rješenjem broj C-90/18 od 6. rujna 2018. zahtjev ocijenio očito nedopuštenim.

8. Postupak koji je prethodio ovom sporu vođen je po zahtjevu zainteresirane osobe za pristup informacijama kojim je tražena dostava dnevnog reda i pisanog zapisnika 134. sjednice Nadzornog odbora HBOR-a od 15. travnja 2014. vezano uz točke ulaganja u projekt M. M. društva M. b. d.o.o., koji zahtjev je tužitelj odbio. Osporenim rješenjem tuženik je poništio točku 1. rješenja tužitelja broj 13/2020 od 14. kolovoza 2020., kojim je zahtjev za pristup navedenim informacijama odbijen te odobrio zainteresiranoj osobi pristup dnevnom redu i pisanom zapisniku vezano uz točke ulaganja u projekt M. M. društva M. b. d.o.o.

9. Sud nalazi pravilnim obrazloženje tuženika da su, sukladno odredbi članka 12. ZPPI-a, tijela javne vlasti obvezna objavljivati dnevne redove zasjedanja i sjednica službenih tijela, kao i vrijeme njihovog održavanja jer se radi o obvezama tijela javne vlasti koje su određene kogentnim pravnim normama. Također, imena i prezimena osoba nazočnih na sjednici Nadzornog odbora sadržani u zapisniku sa sjednice Nadzornog odbora HBOR-a, podaci o imenima i prezimenima zaposlenika tijela javne vlasti, odnosno državnih dužnosnika, kao i potpis državnog dužnosnika, ne predstavljaju zaštićene osobne podatke.

10. Nadalje, iz zapisnika sa 134. sjednice Nadzornog odbora tužitelja proizlazi da se radi o informacijama od javnog značaja, odnosno informacijama o raspolaganju javnim sredstvima koje, sukladno odredbi članka 16. stavka 3. ZPPI-a, beziznimno, moraju biti dostupne javnosti, budući da bilo koja odluka HBOR-a o zahtjevu za dodjelom sredstava predstavlja raspolaganje javnim sredstvima, neovisno o načinu na koji je o istom odlučeno, osim ako predstavljaju klasificirani podatak, o čemu se ovdje ne radi. Naime, imajući na umu pravni položaj tužitelja, kao i predmet njegovog poslovanja te činjenicu da se financira iz sredstava Državnog proračuna, koja sredstva spadaju u javna sredstva, kontrola trošenja tih sredstava od interesa je za sve građane Republike Hrvatske. Slijedom navedenog, i pitanja na koji način se troše proračunska sredstva, odnosno koriste li se na gospodarski rast i razvitak, zaposlenost, konkurentnost, povećanje životnog standarda ili pak privatni interes, pitanja su od javnog interesa.

11. Naprijed navedeno shvaćanje izraženo je u ustaljenoj upravnosudskoj praksi i u nizu odluka Suda, a u odlukama ovog Suda, poslovni broj: UsII-286/17, UsII-518/19, UsII-588/19, izraženo je shvaćanje da dnevni redovi sjednica službenih tijela i zapisnici sa sjednica predstavljaju informacije od javnog značaja, odnosno informacije o raspolaganju javnim sredstvima u smislu odredbe članka 16. stavka 3. ZPPI-a.

12. Svojom općenitom tvrdnjom da bi se omogućavanje pristupa traženim informacijama, dnevnom redu i zapisniku s naprijed navedene sjednice, onemogućilo učinkovito neovisno i nepristrano vođenje sudskog postupka koji je zainteresirana osoba pokrenula protiv tužitelja, tužitelj nije doveo u sumnju utvrđenje tuženika da takve zapreke za dostavom traženih informacija ne postoje.

13. U odnosu na prigovor tužitelja, a glede Uredbe (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Direktive 95/46/EZ, treba reći da se zakonitost obrade iz članka 6. navedene Uredbe izvodi iz odredbi ZPPI-a kojima je razrađena odredba članka 38. stavka 4. Ustava Republike

Hrvatske ("Narodne novine", broj: 56/90., 135/97., 8/98., 113/00., 124/00., 28/01., 41/01., 55/01., 76/10., 85/10. i 5/14.), na što pravilno ukazuje tuženik u odgovoru na tužbu.

14. Nadalje, Vrhovni sud Republike Hrvatske je u nizu svojih odluka (primjerice, broj: U-zpz 6/16) jasno naveo da se Zakon o Hrvatskoj banci za obnovu i razvitak, odnosno Zakon o kreditnim institucijama ne mogu uzimati kao *lex specialis* u odnosu na ZPPI pa se tužbeni navodi u tom pogledu ocjenjuju neosnovanim.

15. O mogućoj izmjeni prakse u odnosu na dostupnost informacija o krajnjim korisnicima kredita Sud je raspravljao na sjednici sudaca 9. rujna 2019., ali nije našao razloge za izmjenu postojeće prakse.

16. Kako je tuženik dao jasnu i argumentiranu analizu razloga kojima se rukovodio prilikom donošenja odluke, imajući pritom u vidu stajališta koja je s tim u vezi već zauzeo ovaj Sud u nizu ovosudnih presuda na koje se tuženik i osvrće u osporenom rješenju i odgovoru na tužbu, a koje su potvrđene i odlukama Vrhovnog suda Republike Hrvatske, rješenje tuženika se, uz obrazloženje kakvo je njime dano, ne može ocijeniti nezakonitim.

17. Slijedom navedenog, valjalo je, pozivom na odredbu članka 57. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima ("Narodne novine", broj: 20/10., 143/12., 152/14., 94/16., 29/17. i 110/21.), odlučiti kao u izreci.

U Zagrebu 14. travnja 2022.

Predsjednica vijeća:
Marina Kosović Marković